

Gebroken been als start voor eerste boek

Venhuizense Boukje schrijft het pesten van zich af

VENHUIZEN - Omdat Boukje Vrouwe een been brak en thuis moest zitten, begon ze te schrijven. Boukje was toen twaalf en zat in de brugklas van het gymnasium. Nu is ze zestien. Thuis in Venhuizen ligt haar eerste boek op tafel 'Kattenstaarten & Duivelsstreken'.

Een intrigerende titel. Boukje legt uit: „De Kattenstaarten verwijzen naar de musical Cats die in het boek een rol speelt. Maar ook verwijst het naar 'op elkaar katten'. Zeg maar op elkaar schelden.

De Duivelsstreken in de titel zijn de intriges die in het verhaal voorkomen. Het boek is een mix van verzonden verhaallijnen maar er zit ook veel van mezelf in, dus deels is het inderdaad autobiografisch.”

Volwassen

Ze kiest haar woorden zorgvuldig. Rustig en vooral weloverwogen. Voor een zestienjarige dinkt ze opvallend volwassen. Dat geldt ook voor haar boek.

Het is zeker niet alleen voor jongeren.

Een beenbreuk als aanleiding voor het schrijven van een boek. Dat is op zijn minst opmerkelijk. „Ik kon niks en had heel veel verhaaltjes in mijn hoofd”, zegt Boukje. „Het is eigenlijk nog gekker want schrijven vond ik eigenlijk helemaal niet leuk. Wel fantaseren. In mijn hoofd gebeurde eigenlijk altijd van alles. Op de fiets naar school heb ik nooit erg gevonden. Onderweg verzor ik allerlei verhalen. Ik vind dat fijn. Nadat ik mijn been had gebroken ben ik pas echt gaan schrijven. Het heeft een paar jaar geduurd voordat het echt klaar was. Ik bleef er steeds aan schaven. Het slot heb ik wel vijf keer herschreven.”

Pesten

Het boek gaat over liefde en passie voor theater, je droom als actrice waarmaken maar ook over anders zijn en gepest worden.

„Zoals ik zei zit er veel van

mezelf in. Ik ben niet altijd even gelukkig geweest op school. Vooral op de basisschool werd ik inderdaad wel gepest en daardoor voel je je enorm buitengesloten. Ik beschrijf ook hoe het voelt om gepest te worden. Die machteloosheid als eenling tegenover een groep. Want je weet niet hoe je moet reageren. Als je van je af bijt, keert een hele groep zich tegen jou. Terwijl men het dan eigenlijk voor de eenling op zou moeten nemen. Maar nee, de pesters nemen elkaar in bescherming.”

De strijd tegen het pesten ligt nu achter achter. „Het gaat nu allemaal veel en veel beter. Daar heeft dit schrijven me bij geholpen en vooral ook het Talenten Theater in Hoorn waar ik speel. Het is een hele fijne groep. Het woord pesten bestaat daar helemaal niet. Iedereen accepteert elkaar waardoor je gewoon jezelf kunt zijn. Dat is heerlijk en daardoor kom je steviger in je schoenen te staan. Al dat soort gevoelens en ook gebeur-

tenissen vindt de lezer terug in mijn boek.”

Los zand

Het schrijven gaat bij Boukje niet langs van te voren bedachte verhaallijnen. „Nee, juist niet. Het begint eigenlijk als los zand. Ik begin heel voorzichtig met een persoon. Daar komen gaandeweg het verhaal steeds meer personages bij. Maar die moet ik eerst goed leren kennen, voordat ik echt weet welke kant de personages op gaan.”

Ze doet nu 's VWO' en daarna wil Boukje naar de toneelschool. „Dat is inderdaad mijn grote droom. En ik hoop dat veel mensen mijn boek gaan lezen. Het is alleen via internet te bestellen. Maar wie weet, ligt het binnenkort ook in veel boekhandels. Dat zou prachtig zijn. Of er een volgend boek komt? Dat weet ik nog niet. Al heb ik er wel genoeg ideeën voor.”

Het boek is te bestellen via www.boekscout-yo.nl
LEO VAN GELDEREN